

СЕКЦІЯ 6

СВОБОДИ ЗМІ І СВОБОДА СЛОВА ТА ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ В КОНТЕКСТІ ЗАХИСТУ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ ТА ГРОМАДЯНИНА В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ

Т.О. БОДНАР

Аспірант НОа-11, кафедра ПСУ, ІНПІ
Секція – 011 Освітні, педагогічні науки

ФОРМУВАННЯ ІКТ-ГРАМОТНОСТІ В СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

У зв'язку з інтенсивним розвитком інноваційних комунікативних технологій зумовленим технічним прогресом та стрімким розвитком ІТ-індустрії, виникає необхідність їх впровадження в навчальну діяльність, які будуть спрямовані на модернізацію освітнього процесу та розвитку якісних вмінь, навичок майбутніх педагогів у процесі фахової підготовки. Для досягнення бажаного результату слід сформуванню інформаційно-комунікативні умови для фахівців з педагогічних дисциплін у процесі фахової підготовки. На сьогоднішній час, підготовка студентів спонукає до оволодіння ІКТ-знаннями, тому займає в педагогічній освіті вагомий щабель, який вимагає системного підходу, сутність якого полягає в формуванні ІКТ-умов для студентів педагогічного спрямування та розглядається як цілісний процес підготовки фахівців. Здійснюючи підготовку студента як майбутнього педагогічного фахівця, необхідно сформуванню не лише здатності до роботи з інформацією, а й навчити залучати інноваційні технології для здійснення аналізу, обробки інформації студентами. Тому, поняття «інформаційно-комунікативна грамотність», варто розглядати як вміння використовувати інформаційні ресурси для здобуття якісних знань [1].

Під поняттям інформаційно-комунікативна грамотність студентів слід розуміти свідоме володіння студентами фундаментальними ІКТ-навичками для розв'язання тих чи інших питань під час навчальної діяльності. При цьому наголос ставиться на сформованості узагальнених пізнавальних, етичних та технічних навичок. ІКТ-грамотність визначає, якими навичками та вміннями має володіти фахівець для виконання такої діяльності: кластеризація інформації; здатність використовувати інструменти ІКТ для представлення інформації; вміння інтегрувати та представляти інформацію; вміння проводити оціночні судження про якість, важливість, користь та ефективність інформації; вміння генерувати інформацію, адаптувати, застосовуючи, проектувати, розробляючи її; вмінням певним шляхом передавати інформацію у середовищі ІКТ [2; 3].

Інформаційно-комунікативна грамотність є однією з ключових компетентностей сучасного студента та проявляється в процесі вирішення різноманітних завдань, де необхідне залучення персонального комп'ютера, програм, засобів комп'ютерної обробки інформації. Сучасний процес інформатизації охопив всі навчальні заклади різних рівнів акредитації. Показниками, що визначають рівень сформованості інформаційно-комунікативної грамотності студентів в закладах вищої освіти, можна вважати наступні – усвідомлення недостатньої кількості інформації та її потреби для розв'язання будь-якого завдання; здійснення пошуку необхідної інформації в різних інформаційних джерелах (газети, журнали, література, Інтернет); оцінювання знайденої інформації (аналітична обробка інформації, критичне ставлення до отриманої інформації); створення нової інформації засобами ІКТ [3; 4].

На основі вищезгаданих показників можна виокремити три рівні ІКТ-грамотності. Перший рівень характеризується тим, що студент не усвідомлює брак інформації та її необхідності для розв'язання певної задачі відповідно для пошуку інформації він залучає лише одне інформаційне

джерело, запропоноване викладачем після чого демонструє розуміння одержаної інформації, відбувається зіткнення з труднощами у застосуванні засобів ІКТ під час створення нової інформації. Другий рівень свідчить про те, що студент починає усвідомлювати брак інформації для вирішення будь-якого завдання, починає залучати кілька інформаційних джерел, запропонованих викладачем, після чого подає одержані дані в контексті розв'язуваної задачі, застосовує засоби ІКТ, демонструючи стандартні операційні навички в технічній частині. Третій рівень передбачає усвідомлення студентом, якою інформацією для розв'язання завдання володіє, а якою – ні, самостійно здійснює вибір інформаційних джерел відповідно до заданої мети, критично підходить до отриманих даних, самостійно застосовує засоби ІКТ для створення нової інформації паралельно інтегруючи декілька програмних засобів [5].

Отже, формування інформаційно-комунікативної грамотності в студентів педагогічних вищих навчальних закладів передбачає розвиток не лише вмінь як правильно застосовувати програмне забезпечення та інші інформаційні ресурси у своїй майбутній педагогічній діяльності, а й розробляти власні програмно-педагогічні методи викладання. Завдяки технічному підходу до навчального процесу у майбутнього фахівця розвиваються навички до визначення ролі та місця інноваційних технологій у методичній системі викладання свого навчального предмету, що в кінцевому результаті сприятиме підвищенню ефективності, якості та успішності навчального процесу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Демин В. А. Профессиональная компетентность специалиста: понятия и виды / Мониторинг образовательного процесса. – 2000. – С. 35-37
2. Інформатизація освіти України: стан, проблеми, перспективи (Огляд матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції). Комп'ютер у школі та сім'ї. – 2001. – № 5. – С. 2–13.
3. Карташова Л.А. Система навчання інформаційних технологій студентів гуманітарних спеціальностей у вищих педагогічних